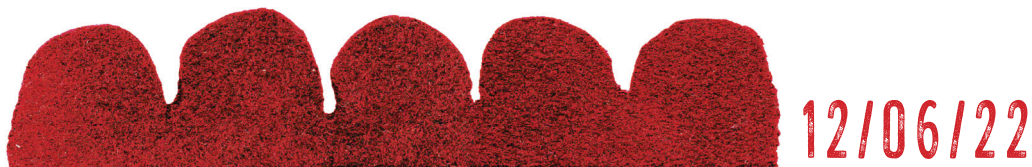

BRAVÓ! 4

FESTIVALOVÝ DENNÍK BELOPOTOCKÉHO MIKULÁŠ 2022
LIPTOVSKÉ KULTÚRNE STREDISKO, LIPTOVSKÝ MIKULÁŠ

12/06/22

SÁLA VĽAVO ►►
◄◄ FAJČIAREŇ
◄◄ STAR BAR ►►

„AHOJ, STDEEDNTLY DZZUZSTBO TIEZ
USK CIMNRDKOR..NA ROZBORY PRÍDEM
NEŠKÔR...NEBUDEM DNES OTVÁRAŤ...”

LUCIA LASÍKOVÁ, PRÁVOM VYČERPANÁ SPOLUORGANIZÁTORKA

FOTO: JAKUB JANČO

POSLEDNÝ DEŇ, NETREBA ROZMAŽÁVAŤ.

KONEČNÍK

V priehrstí všetkých prvých nesmelých flirtov s divadlom, prvých bozkov múz v rannej fáze puberty a iných variácií divadelného tenkrát poprvé, ktoré mnohí divadelníci zažili v mladom veku, musím sa priznať, že ja som divadlom nedotknutá zostala pomerne dlho. Ako zarytej introvertke mi pomyslenie na dramaťák spôsobovalo žalúdočné kŕče. Tých, ktorí ho s nadšením navštevovali, som považovala za exhibicionistov. Ako všetci latentní autisti bez hudobného sluchu aj ja som chodila na výtvarku. Ale jeden večer v divadle na strednej škole všetko zmenil. Bola to láska na prvý pohľad! A tak tých stretnutí s divadlom v mäkkom plyši a prítmí sály pribúdalo. Ako to už s prvými láskami býva aj táto bola tajná. Až kým som v čase podávania prihlášok na vysokú školu rodičom neoznámila, že toto vyzerá na seriózný záväzok a chcem si podať prihlášku na réžiu. Viete, tá scéna z Romea a Júlie o znepriatelených rodoch, kedy si jedna strana myslí, že nie je dosť dobrá pre tú druhú? Tak to je nič. Po troch rozbitých taniéroch a dvoch hrnčekoch, otcovej prasknutej cievke v oku, zasoplenom rukáve a niekoľkých tragických vyhláseniach

shakespearovských rozmerov som si tú prihlášku nakoniec podala. No a zvyšok je už história.

Ale keď tak spätne rekapitulujem moje milostné muzické avantúry, predsa len nachádzam ešte jedno zásadnejšie tenkrát poprvé. Spája sa práve s Belopotockého Mikulášom. Svoj porotcovský ostych som totiž prvý raz zahodila tu. Zároveň som tu našla niečo, čo som dovtedy nepoznala – lásku k ochotníckemu divadlu. Po 10 rokoch porotovania či festivalovania to už vyzerá tak, že táto je naozaj osudová. Škoda len, keď sa obzriem do čias tej ZUŠ-ky, že sme sa nenašli skôr a premrhali toľko spoločných chvíľ. Milí ochotníci, vážení porotcovia, starostliví organizátori, milovaní (platonicky!) redakční kolegovia – drahí priatelia, hýčkajte svoju lásku menom ochotníckeho divadla, venujte jej pozornosť, prejavmi náklonnosti a nehy nešetrite, pretože každá minúta sa počíta! A o rok sa tu pri kolektívnom vyznaní k ochotníckemu divadlu stretneme zas!

Z.G.

PROBLÉMY, O KTERÝCH SI NETROUFNETE HOVOŘIT

Prázdná vo vašom živote už nedokážu zaplniť ani porcelánové sloníky? Žiaden termofoor nezahreje vašu posteľ dostatočne? Pochopili ste, že to, čo potrebujete, je blízkosť druhého človeka? Či ste slobodný, alebo vo výkone trestu, či zadaný alebo vdova/vdovec – nevadí! My nediskriminujeme. Veríme na lásku v každom veku a pre každého. Ak aj Vy, neváhajte sa zaregistrovať a nájsť tú životnú ešte dnes!

natalia@elena123.sk „Ideálna žena hľadá ideálneho muža. Vdova, no stále vášnivá žena plná nespútanej živočíšnej energie. Žena – čo na srdci to na jazyku, ktorá nemala žiaľ šťastie v láske, je otvorená novým možnostiam. Túži po mužovi, ktorý pochopí čo si myslí, keď mlčí, bude si ju vážiť a pokladať ju za rovnocennú partnerku. Nebude odvráť, no zároveň trochu bude a nájde si vždy cestu k jej srdcu, ak sa náhodou zatúla. Na veku príliš nezáleží, mladší sa naučí, starší si zvykne. Nevarí, nepečie, neupratuje, kým nepríde svokra, nepovažuje za potrebné sa tejto trýzni vystavovať. Záchodovú dosku vždy sklápať!“ Odozvu mi posielajte na mail: natalia@elena123.sk

Milá natalia@elena123.sk, prečítal som Váš inzerát a som presvedčený, že to bude fungovať. Myslím, že sme stворení jeden pre druhého. Bol som už zúfalý, vystriedal som 11 žien a 12 vystriedalo mňa. No keď som zarezal Váš inzerát, moje srdce zaplesalo. Matku už nemám, s upratovaním teda nebude problém, občas zabudnem vyniesť kravám hnoj, ale to tiež nie je prekážkou. Verím, že amor nás trafi guľkou ráže 20. S láskou smirnov12/11@revolver.sk

S.M.

A. P. Čechov

MEDVEĎ A PYTAČKY

DIVADLO RAMAGU, SPIŠSKÁ STARÁ VES

Réžia: Vlado Benko

ČECHOV, BENKO A RAMAGU

Čechovove jednoaktovky Medveď a Pytačky sú vďačnými textami a siahajú po nich radi tak profesionáli, pedagógovia, ale aj ochotníci. Na 47. ročníku Belopockého Mikuláša sa zjavila nová trojka. Réžisér Vlado Benko, známa to firma na neprofesionálnej scéne, prezradil na rozboře, že spolupráca s Divadlom Ramagu zo Spišskej Starej Vsi začala zvláštnym telefonátom. „Tu je divadlo Ramagu, chceme by sme, aby ste s nami spravili novú inscenáciu“ a položili. (Toto je len parafráza, presný citát si nepamätám.) Nebudem ďalej rozvádzať, prečo Čechov a prečo práve tieto dve jednoaktovky. Je to totiž jednoduché. Vlado ponuku prijal a my sme mali možnosť pozrieť sa na výsledok tejto „trojky“.

V jednoduchšej scéne (Benkov „na zájazdy mysliaci minimalizmus“) sa začal odvíjať prvý príbeh o vymáhaní dlhu v dome vdovy Popovovej, ktorá sa uzavrela pred svetom. Čechovov text bol jemne zaktualizovaný o zaujímavé benkovsky vtipné slovné a situačné gagy. Všetko odštartovala etuda sluhu Luku, ktorý sa počas nej dokázal dostať do stavu miernej „opičky“, ktorú dokázal jeho predstaviteľ presvedčivo udržať a postupne stupňovať. Všetky tri postavy sa vyvíjali cez jasné vzťahy a dobre pripravené dramatické situácie.

Za zmienku stojí, aspoň pre mňa, jeden nedostatok. Na stene visí zrkadlo, na ktorom je umiestnená čierna páska, ktorá pripomína, že osoba z portréту už nie je medzi nami. Očakával som, ako bude tento detail použitý (pretože priestor na to bol a viackrát). Nestalo sa tak a povestná „puška prinesená na scénu“ nevystrelila.

Druhá jednoaktovka plynulo pokračovala po jednoduchšej prestavbe. Trojica hercov sa premenila na iné postavy a opäť sa rozohrala plejáda nápadov a gagov. Opäť tri výrazné charaktery, silné vzťahy a situácie umocnené vtipom. Táto časť inscenácie bola výraznejšia a dynamickejšia.

Veľkou devízou inscenácie boli herecké výkony Lívie Frankovskej, Zdenka Dudžáka a Lukáša Marhefku. Ten si nakoniec odniesol aj cenu za mužský herecký výkon. Jeho hereckí partneri však za ním vôbec nezaostávali. A nakoniec to najlepšie. Divadlo Ramagu a Vlado Benko si odniesli v kategórii tradičnej formy divadla palmu víťazstva. Návštevníci Žatvy sa majú naozaj na čo tešiť.

A na záver len drobná poznámka a poďakovanie k celému priebehu festivalu. Po vynútených obmedzeniach sa stretli dobrí ľudia a dokonale si to spolu užili. To, že väčšina „festivalových stálic“ absentovala, umožnilo, aby sa predstavili súbory, ktoré sa častokrát na festival nedostanú. Ukázali však silu aj ďalších súborov a vlastne aj silu neprofesionálneho divadla na Slovensku. Predstavili sa dokonca aj súbory, ktoré vznikli tesne pred covidom a ukázali, že v budúcnosti s nimi bude treba počítať. A to moje poďakovanie patrí každému, kto prispel do festivalovej kasy, priložil ruku k dielu, ale hlavne k dobrej atmosfére. Špeciálne ďakujem Evke Štofčíkovej.

Maroš Krajčovič, porotca

RECENZIA

FOTO: JAKUB JANČO

Ján Chalupka

VŠETKO NAOPAK

DIVADLO HUBOVÁ

Réžia: Zdenka Jarošová

VŠETKO NAOPAK ALEBO INAK NAOPAK...

Ťapakovština a kocúrkovština – dva esenciálne mentálne obrazy slovenskej spoločnosti (nie jediné a nielen slovenské, aby sme boli spravodliví). Reč bude o kocúrkovštine z doby síce dávnej (19. st.), ale s jej životaschopnými variantmi prítomnými dnes (a isto aj v širokej-ďalekej budúcnosti). Chalupkova hra Všetko naopak voľne nadväzuje na hru Kocúrkovo. Je pokračovaním rodinných peripetií Tesnošilovcov okolo vydaja Aničky a ženby Honzíka. Pardón, sme v Kocúrkove, takže ženby Aničky a vydaja Honzíka. Súbor pri inscenovaní textu vychádzal z Lokvencovej a Mičincovej úpravy. Ďalšie škrtý už len prime-rane korigovali hlavne výskyt latinských, maďarských a nemeckých replík tak, aby ich používanie nestratilo významový, charakterotvorný prvok postáv.

Hudobným prológom 1. výstupu je parafráza hudby z filmu Podraz. Lebo aj v Kocúrkove pôjde o kadejaké podvody, klamstvá a špekulácie (ibaže s iným koncom ako vo filme). Scénické riešenie inscenácie predstavovalo dva rozdielne priestory – Trasoritkyn príbytok v „panensky“ ružovom colóre v jednej časti a v druhej príbytok Tesnošilov. Tiesnili sa síce na rozmerovo menšom javisku, na akom Hubovčania hrajú doma, ale táto tesnota bola napokon pre mnohé mizanscény pridaným bonusom situačnej komiky. Súčasťou javiska sa zo spomínaných priestorových dôvodov stalo aj hľadisko, čo tiež nebolo na škodu veci -publikum sa stalo súčasťou Kocúrkova.

Skúsení herci staršej generácie i mladí šikovní hereckí elévi zvládali svoje postavy zdatne a s elánom. A diváci ich ocenili zato potleskom. A určite by bolo ocenenie aj intenzívnejšie a herecké výkony výpovedne presnejšie, keby sa z Chalupkovho kocúrkovského mravného „chorobopisu“ akcentovali v postavách viac ich nosné negatívne vlastnosti. Sú plne prítomné v postavách Dunapartiho, Kvasivéra, Cverny a Milozvuka. Žiaľ, v nedostatočnej miere práve v postavách Tesnošilovskej rodiny. Vyzneli skôr ako vtipnomilé, zábavné. Aj preto finále pôsobí akoby sa plány Tesnošilovcov šťastne naplnili a všetci boli spravodlivo spokojní. Ibaže Chalupka to tak nevidel. A nielen on.

Alžbeta Verešpejová, predsedkyňa poroty

RIPLEYOVEJ REPLĚJ

Hudobní antropológovia tvrdia, že hymna predstavuje skupinový rituál, ktorý je zvukovou reprezentáciou národa podľa predstáv jeho vládnucej elity. Lenže čo festivalová hymna? Minimálne tvrdenie o skupinovom rituáli stále platí.

Hymna Belopotáku začína a plynie ako korunačná kompozícia, avšak z mne nie celkom známych dôvodov končí naleštenou filmovou kadenciou, za ktorú by sa nehanbila zvučka žiadneho hollywoodského filmového štúdia. Konkrétne je to postup sexta-kord – septakord po celých tónoch nahor v spodnom hlase, zatiaľ čo vrchný hlas ostáva na jednom tóne za dunenia tympán, ako to často býva vo filmovej hudbe.

Prečo autor pridal k pochodu takúto koncovku? Azda vzišla z potreby osviežiť plynutie skladby čímsi, čo je „funky a fresh“, ako hovoria košickí hipsteri. Teda, minimálne funky a fresh v kontexte korunovácie.

Napokon je osviežujúce aj samotné státie pri hymne s takýmto zakončením. Môžeme sa pritom cítiť ako na filmovom festivale minimálne v Benátkach, možno s výnimkou kultúrneho domu Palúdzka, kde sa hymna nehrá, lež nôti duom Šarizma. Hymna tak má to najlepšie z oboch svetov – prísnu korunovačnú pompu aj snovosť hollywoodského spektaklu. Takýto koktejl stojí za každé postavenie.

D.M.

DRBY SPOZA OPONY

*Na kare po smrti Pavla Országha Hviezdoslava pozostali rekapitulujú jeho diela a porovnávajú spomienky na výnimočného básnika. Albín Medúz mi porozprával o motíváciách za vznikom hry **Kar**, ktorú napísal pre Divadelný súbor Hviezdoslav.*

Ako vznikol tento námet?

Celé to vzniklo tým, že našim patrónom je Hviezdoslav. A keďže minulý rok bolo sté výročie jeho úmrtia, pokúsili sme sa vytvoriť niečo ako pripomienku. A nechceli sme to robiť formou akademie, ale aby sme priblížili samotnú tvorbu Hviezdoslava, a tiež trochu nazreli do toho jeho nie celkom jasného života. Tak som prelistoval niekoľko desiatok kníh a vybral tie perličky.

Bolo náročné vybrať diela, ktorými básnika na kare reprezentujete?

Bolo toho treba prečítať veľmi veľa a úprimne, až potom som začal Hviezdoslava chápať. Cieľovým prijímateľom majú byť stredné školy. Keď neberieme Hviezdoslava ako rétorického, ale ako dramatického básnika, zistíme, že mu rozumieme. A vôbec si z toho netreba robiť ťažkú hlavu.

Aké boli vaše počiatky so súborom Hviezdoslav?

V roku 1982 som bol ako stály člen kamenného Spišského divadla oslovený režisérom Jánom Simkaničom, aby som urobil súboru Hviezdoslav taký okamžitý záskok. Hrali vtedy na nejakej obci akési predstavenie. Zobral som text, prečítal som si ho a prišli sme do tej obce. A nevedel som zrazu, čo so scénou, kde mám čo robiť! A potom keď som skončil, povedali mi: „No aby si už išiel.“ Napriek tomu nestor divadla, taký starý pánko Lacko Roštár, už je v hereckom nebi, pozeral tak na mňa po predstavení a povedal: „Počúvaj ma, z teba raz bude celkom dobrý ochotník.“ A tak sa to všetko začalo.

D.M.

Albín Medúz

KAR

DIVADELNÝ SÚBOR HVIEZDOSLAV, SPIŠSKÁ NOVÁ VES

Réžia: Albín Medúz

POÉZIA BEZ DRÁMY

Inscenácia Kar je postavená na nápadе vystavať príbeh karu po Hviezdoslavovej smrti z jeho tvorby. Za stolom sa stretáva jeho rodina a blízki priatelia a vo svojom rozhovore spomínajú na jeho osobu aj tvorbu a plynulo prechádzajú do citácií jeho diela. Ako napísal režisér do bulletinu, cieľom bolo vykresliť básnika ako človeka „s jeho ľudskými vlastnosťami a starosťami, s jeho túžbami a sklamaniami.“

Inscenácia spomína aj veselšie príhody z jeho života, ktoré sa viažu na jeho manželku či niektorého z prítomných. Celkovo sa ale nesie v pietnom duchu a pomalejšej, ťaživej atmosfére. Zrejme zámerne, nakoľko samotné citácie Hviezdoslavovho diela sú koncipované ako umelecký prednes, ktorý síce vychádza z dramatickej situácie karu, ale následne je z nej akoby vytrhnutý. Herci sa počas prednesu presúvajú od stola v zadnej časti javiska na proscénium a prednášajú skôr nám, divákovi, ako svojim kolegom – postavám divadelnej hry. To má za následok rozbíjanie príbehu, z ktorého sme v pravidelných intervaloch vytrhnutí. Ešte aj citácie z Herodesa a Herodiasa a prekladu Hamleta sa sústreďia viac na kvalitu prednesu, než snahu využiť prirodzene dramatický potenciál divadelného textu a zasadiť ho do celkového kontextu postáv a ich príbehu.

To má, žiaľ, za následok, že cieľ – spomínané vykreslenie Pavla Országha Hviezdoslava ako človeka – veľmi nevyšiel. Síce sa čo-to z jeho života a vzťahu k prítomným postavám dozvieme, ale nedozvedáme sa takmer nič o jeho rodine a priateľoch, ktorí sú postavami inscenácie. Vzťahy medzi nimi (ale aj k Hviezdoslavovi) sú len naznačené, nakoľko ich repliky sú primárne nástrojom presunu od jednej citácie k druhej a nie hýbateľom dramatického konfliktu. Inscenácia je teda skôr poetickou pietou než plnohodnotnou drámou.

Michal Jasaň, porotca

FOTO: JAKUB JANČO

POTMEHÚDI V POROTE.

NASTRAŽENÉ UŠI INSCENÁCIE ZO ŠTVRTÉHODŇA

MEDVEĎ A PYTAČKY

NIEKTO TO RÁD HORÚCE!

„Medveď bol ako zahrievacie kolo, a potom ste ma už rozpálili.“

– Maroš Krajčovič

KARMA JE ZDARMA

„Ja som tiež v mojej starej inscenácii páliť svetlo do divákov, toto bola karma zato.“

– Maroš Krajčovič

NOVOROČNÉ PREDSAVZATIA

„Určite budem stručný, nemám veľa poznámkok, nedám to na Mikloša.“

– Maroš Krajčovič

ZRKADIELKO, ZRKADIELKO...

„To zrkadlo mi môže ukazovať, že ja som ten starý sedliak, nebudeme si klamať.“

– Michal Jasaň

...POVEDZ ŽE MI, KTO...

„Ja sa smejem, lebo sa vidím v zrkadle, ale tvárim sa, že nie.“

– Alžbeta Verešpejová

DEKLARÁCIA ZÁVISLOSTI

Maroš Krajčovič: „Ja keď som videl ten tabak, mal som chuť si odsypať.“

Herec Ramagu: „Už je zvetraný, aj ja som chcel.“

AGENT 007

„Ja mám všade špehov, takže sa to ku mne donesie.“

– Alžbeta Verešpejová

NOVÁ DOBA, VRCHNÍ VYHAZUJE...

Režisér: „Keď vám vadili reflektory, nemáte dobré stoličky.“

Maroš Krajčovič: „Budeme sa sťažovať na Dome kultúry.“

VŠETKO NAOPAK

CESTY DRAMATURGOVÉ SÚ

NEVYSPYTATEĽNÉ

Blahorečila som, že ste to preškrtali.

– Alžbeta Verešpejová

MŮJ ČAS, JE POUHOPOUHÉ

PROZATÍM...

„Tu mi Miško stále na papieriku ukazuje, dochádza nám čas.“

– Alžbeta Verešpejová

KU KOREŇOM

„Je dôležité, aby ste sa vrátili ku smradu.“

– Alžbeta Verešpejová

POROTCOVE PROBLÉMY

S ORIENTÁCIOU

„Zrazu sa to tam stratí, aj ja som sa stratil.“

– Michal Jasaň

KAR

VID NEDOKONAVÝ

„Zostalo to v rovine zamierania.“

– Michal Jasaň

PŘÍJEMNÝ VEČER VE DVOU

Keď má niekto historku s Hviezdoslavom, pokojne to povedzte Podjavorinskej s pohárikom v ruke.

– Michal Jasaň

MONTESSORI

„Vezmite mu ten nôž a vráťte mu ho až na konci školského roka.“

– Michal Jasaň

NEBUDEME TROCHÁRIŤ!

„Albín, koľko si mal záverov? Ja mám pocit, že aspoň 5.“

– Alžbeta Verešpejová

V ZNAMENÍ BARANA?

„Ja viem, že ty si tiež taký tvrdohlavý ako tu kolega Benko.“

– Alžbeta Verešpejová

KAŽDÝ DEALUJE PO SVOJOM

„Nechápal som, prečo išla trávička z CDéčka.“

– Maroš Krajčovič

NEŽNÁ REVOLÚCIA PODĽA

DIVADELNÍKOV

„Pred chvíľou sa objavil organizátor vo dverách, hrozil nám päsťou.“

– Alžbeta Verešpejová

TRADIČNÉ PRÚDY DIVADLA

FOTO: JAKUB JANČO

HODNOTIACA SPRÁVA BELOPOTOCKÉHO MIKULÁŠ 2022

MENO A PRIEZVISKO POROTCU, KTORÝ VYPLŇA HODNOTENIE: MGR. ALŽBETA VEREŠPEJOVÁ, PHD.

CELKOVÉ ZHODNOTENIE UMELECKEJ ÚROVNE

Porota v Kategórii tradičných prúdov divadla zdolala šesť súťažných predstavení. Šesť rôznorodých dramatických textov: klasických (A. P. Čechov, J. Chalupka) i súčasných autorských (na „miery“ súborov písaných hier – Gbelík, Bardejovské divadlo, Hviezdoslav). Šesť predstavení inscenovaných odlišnými režijnými konceptmi (tradično-tradičných i s pokusom o inovovanie tradičného). Na rozdiel od Kategórie moderných prúdov divadla sme ocenili Zlatým pásmom napokon iba jeden súbor. Zato v bronzovom pásme boli ocenené až tri. Priznávam, v mene kompletnej poroty, že by nás potešil opačný počet. Ale stalo sa. Dôvody, z ktorého vyplynulo naše rozhodnutie, boli vyslovené, širšie rozoberané a diskutované so súbormi pri rozboroch jednotlivých predstavení (našťastie bez hádok, zvýšených hlasov a hádzania predmetov po porote). Čím chcem povedať, že sa naše pripomienky javili väčšinou

ako akceptovateľné (alebo išlo o optický klam?). Porota upozorňovala najviac na nedostatky v rovine režijného uchopenia, opakovane na väčšiu či menšiu mieru dramaturgickej nedopracovanosti charakterov (či typov) postáv a nimi daných vzťahov smerom k cieľu naplnenia témy. Aj preto chýbalo čiastočne ostrie satiry tam, kde malo iskriť ako ohňostroj; priskoro sa odkryto to, čo sa malo až kdesi vo finále. Aj preto nastal chaos v charaktere a logike konania niektorých postáv. Všetky spomínané „inscenačné záderky“ tento rok (opätovne sa pritom skloňovalo slovo covid a nedostatok času na skúšanie) summa summarum ovplyvnili celkovú úroveň súťaže v danej kategórii. Pevne však veríme, že nenaplnené očakávania neubrali žiadnemu súboru nič na odhodlaní pustiť sa do ďalšej inscenácie, prebojovať sa do nasledujúceho ročníka Belopotáku a zabojovať úspešne o čo najlepšie ocenenie. Držíme všetkým prsty a tešíme sa na ďalšie stretnutie!

SÚČASNÉ PRÚDY DIVADLA

FOTO: JAKUB JANČO

ŠTEDRO.

HODNOTIACA SPRÁVA BELOPOTOCKÉHO MIKULÁŠ 2022

MENO A PRIEZVISKO POROTCU, KTORÝ VYPLŇA HODNOTENIE: MGR. ART. KATARÍNA HITZINGEROVÁ, ARTD.

CELKOVÉ ZHODNOTENIE UMELECKEJ ÚROVNE

V dňoch 9. – 12. 6. 2022 sa konal v poradí už 47. ročník celoštátnej postupovej súťaže a prehliadky neprofesionálneho divadla dospelých Belopotocký Mikuláš 2022. Po neľahkej pandemickej dobe, ktorá ešte stále vykukáva z rôznych zákulís sa v Dome kultúry v Liptovskom Mikuláši prezentovalo so svojou autorskou tvorbou trinásť inscenácií z celého Slovenska, z toho sedem v kategórii súčasné prúdy divadla.

Úroveň tejto kategórie bola vo svojich dramaturgických intenciách veľmi rôznorodá. Súbory siahli po autorských textoch, overených prozaických predlohách, z ktorých vytvorili dramatizácie a tiež divadelné projekty s prvkami dokumentárneho divadla. Vo všetkých prípadoch dramaturgická zložka oscillovala medzi porozumením čo chceme dielom povedať a transponovaním na javisko. V niektorých prípadoch práve dramaturgické odchýlky v predstaveniach spôsobili problémy s temporytmom. Mnohé súbory sa nebáli experimentovať a siahť po modernejších inscenačných postupoch, varírovať možnosti využitia scénografickej zložky a používať živú hudbu ako súčasť tvorivého procesu. Pridanou hodnotou festivalu boli vzdelávacie workshopy, v ktorých účastníci mohli získať zručnosti a vedomosti v základoch hereckej tvorby. Rovnako sa mohli zúčastniť aj divadelného kurzu pre tvorbu divadelnej inscenácie pod vedením profesionálnych umelcov. Príjemným spastrením veľmi dôležitej súčasti festivalu je vzájomné inšpirovanie sa a utužovanie kontaktov nielen medzi ochotníkmi. To sa odohralo na spoločenskom podujatí – koncerte Tomáša Pohorelca a Juraja Smutného.

Počas Belopotockého Mikuláša sa rozborových seminárov zúčastnili aj členovia divadelných súborov a vypočuli si tak inšpiratívne rozbor k iným predstaveniam, nielen k tomu svojmu, nezbalili sa a neodišli preč ako je to už zvykom na viacerých

prehliadkach. Zároveň svojou účasťou prispeli k inšpiratívnym presahom v analýze inscenácií aj ochotníci, ktorí nesúťažili a pracovníci Osvetových stredísk z rôznych krajov Slovenska, ktorí neorganizovali prehliadku. Nájst si čas v uponáhľanej dobe si vyžaduje nesmierne veľkú obeť, ktorá sa slovami veľmi ťažko opisuje. Preto oceňujem, že práve tá charakteristická črta – kolektivizácie – sa preukázala na Belopotockom Mikuláši.

Rozmanitosť inscenácií v kategórii súčasných prúdov divadla bola aj v jednotlivých zložkách predstavení. V niektorých inscenáciách sa navraciame do obdobia socializmu, ktorého presahy cítime dodnes, pretože problematika názorovosti rozdeľuje spoločnosť a zneužíva labilných jednotlivcov pre svoje machinácie (Divadlo pri fontáne z Michaloviec s inscenáciou Samko Tále a DS Tri bodky na ceste z Levíc s inscenáciou Palach). Historický ponor a „hľadanie v prachu“ dôkazov a rôznorodých interpretácií (v niektorých prípadoch až nadinterpretácií) nájdeme v inscenáciách Hra na Boha (dNO z Námestova), a v Palachovi. Veľmi hlboký psychologický ponor do duše jednotlivca, ktorý si hľadá miesto v spoločnosti, môžeme nájsť v kolektívnej práci divadelných súborov: Divadlo Apostrop z Liptovského Mikuláša (inscenácia Kontra) a DS Disk z Trnavy (Stayin' Alive). Absurdnú grotesku vieme identifikovať v inscenácii Čo ohľadom čoho (DEMOscéna z Trnavy) a cesty osudu, ktoré si nájdú každého zbabelca, hlupáka a zaslepeného človeka v inscenácii Biedermann a podpaľáči (DS Makyta z Púchova).

Festival Belopotockého Mikuláša žil divadlom nielen v Dome kultúry, ale v každom verejnom priestore v Liptovskom Mikuláši a tak sa dostal bližšie k bežnému človeku. Podujatia, ako je práve tento festival, sú najmä o ľuďoch – organizátoroch, účinkujúcich, porotcoch, redakčnej rade a tých najdôležitejších v úzadí, vďaka ktorým sa mohol konať, neboli sme hladní či smädní a mohli sa vzájomne inšpirovať.

VÝSLEDKOVÁ LISTINA

CELOŠTÁTNEJ POSTUPOVEJ SÚŤAŽE A PREHLIADKY NEPROFESIONÁLNEHO DIVADLA DOSPELÝCH

BELOPOTOCKÉHO MIKULÁŠ 2022 / TERMÍN: 9. – 12. JÚN 2022

MIESTO KONANIA: LIPTOVSKÝ MIKULÁŠ

Vyhlasovateľ, odborný garant a finančný partner: Národné osvetové centrum, Bratislava

Organizátor: Liptovské kultúrne stredisko v Liptovskom Mikuláši

Počet súťažných kolektívov: 13 | Počet účinkujúcich: 119 | Počet divákov: 1500

TRADIČNÉ PRÚDY DIVADLA:

ODBORNÁ POROTA:

Mgr. Alžbeta Verešpajová, PhD.,
Mgr. art. Michal Jasaň,
Mgr. art. Martin Krajčovič

HLAVNÁ CENA / ZLATÉ PÁSMO / PRIAMY POSTUP:

Divadlo RAMAGU, Spišská Stará Ves – Medveď a pytačky

STRIEBORNÉ PÁSMO:

Bardejovské divadlo, Bardejov – Sám na javisku
RosArt / divadelné štúdio, Ružomberok – O. Y. E. P.

BRONZOVÉ PÁSMO:

Gbelské ochotnícke divadlo GBELÍK, Gbely – Červené šatky
Divadlo Hubová, Hubová – Všetko naopak
Divadelný súbor Hviezdoslav, Spišská Nová Ves – Kar

SÚČASNÉ PRÚDY DIVADLA:

ODBORNÁ POROTA:

Mgr. art. Katarína Hitzingerová, ArtD.,
Mgr. art. Miklós Forgács,
Mgr. art. Matej Moško, PhD.

HLAVNÁ CENA / ZLATÉ PÁSMO / PRIAMY POSTUP:

dNO, Námestovo – Hra na Boha

ZLATÉ PÁSMO / NÁVRH NA POSTUP:

Divadlo APOSTROP, Liptovský Mikuláš – Kontra
DISK, Trnava – Stayin' alive

STRIEBORNÉ PÁSMO:

DEMOscéna, Trnava – Čo ohľadom čoho
Tri body na ceste, Levice – Palach

BRONZOVÉ PÁSMO:

Divadlo pri fontáne, Michalovce – Samko Tále
Divadelný súbor MAKYTA – Biedermann a podpaľáči

INDIVIDUÁLNE OCENENIA:

Jánovi Hlaváčovi za mužský herecký výkon postavy Samko Tále
Divadelnému súboru APOSTROP za objavnú dramaturgiu v inscenácii Kontra
Jozefovi Urbanovi a Jurajovi Bolfovi za hudobnú kompozíciu v inscenácii Palach
Danielovi Domorákovi za autorský text v inscenácii Čo ohľadom čoho
Martine Drábikovej za herecký výkon postavy slúžky v inscenácii Biedermann a podpaľáči
Jurajovi Luhovému za herecký výkon postavy Joja v inscenácii Biedermann a podpaľáči
Matejovi Vrbňákovi za autorstvo piesní a ich interpretáciu v inscenácii Červené šatky
Lukášovi Marhefkovi za mužský herecký výkon postáv v inscenácii Medveď a Pytačky

FESTIVALOVÝ DENNÍK BELOPOTOCKÉHO MIKULÁŠ 2022, 4. ČÍSLO

VYDÁVA A TLAČÍ: LIPTOVSKÉ KULTÚRNE STREDISKO, LIPTOVSKÝ MIKULÁŠ · ŠÉFREDAKTOR: JAKUB MOLNÁR

REDAKTORI: ZUZANA GALKOVÁ, SILVIA MATEJČIKOVÁ, DOMINIKA MORAVČIKOVÁ · FOTO: JAKUB JANČO, MÁRIA VAŠICOVÁ

GRAFICKÁ ÚPRAVA: MICHAL HRICKO · ROK VYDANIA: 2022, NÁKLAD: 150 KUSOV, NEPREDAJNÉ.

NEPREŠLO JAZYKOVOU KOREKTÚROU.

HLAVNÝ PARTNER,
VYHLASOVATEĽ
A ODBORNÝ GARANT

HLAVNÝ ORGANIZÁTOR

HLAVNÝ PARTNER

SPOLUUSPORIADATELIA

MEDIÁLNI PARTNERI

